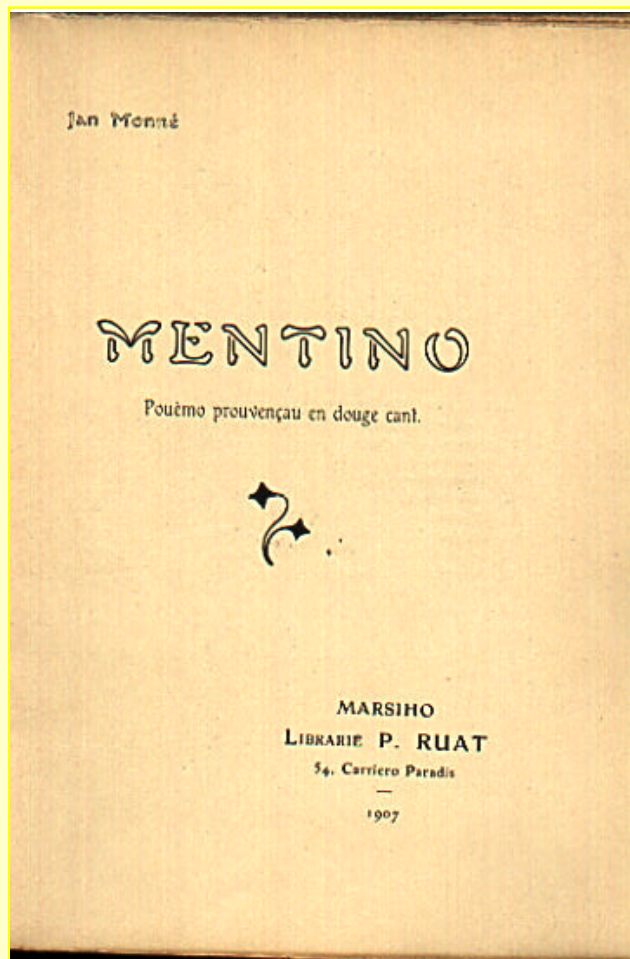

Jan Monné

Mentino

C.I.E.L. d'Oc

Centre International de l'Écrit en Langue d'Oc

3 Place Joffre, 13130 Berre L'Étang

<http://www.lpl.univ-aix.fr/ciel/>

CANT PROUMIÉ

A LA TIRANO

LA TIRANO. — LA MASIERO MARTO. — DESPARTIDO DE PÈIRE, SON FIÉU — MENTINO.
— SOUN RETRA. — LA MORT DE SI GÈNT. — SA VENGUDO VERS ZINO, SA TANTO. —
SOUN ENFANÇO — SI JO EMÉ PÈIRE.

Iuei, qu'au Mas de la Tirano,
I'a 'n nis d'espèr estela,
Dirai coume la marrano,
Un jour l'avié 'nmantela...
— A! davans lou dòu qu'escranco,
La joio sèmpre fresis;
E quand dóu vènt dins li branco,
La plagnitudo brusis,
Lis eissame de flour blanco
Que lou póumié n'espalanco,
La tristesso li blesis.

Pamens, lou mas, di belòri
Dóu Soulèu splendissié,
E lou printèms, dins sa glòri,
Sus lou bèn s'expandissié,
Èro Diéu que semenavo
Pèr mandavo soun blasin...
Pèr delice, tout granavo:
Óulivo, blad, fen, rasin...
Pèr orto, la joio anavo,
E, belugueto, estrenavo
Lou rire qu'es soun cousin...